

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 35/12

Люксембург, 29 март 2012 г.

Решения по дела C-504/09 Р
Комисия/Полша
и C-505/09
Комисия/Естония

**Съдът потвърждава, че Комисията е превишила своите правомощия, като е
наложила максимален праг на квотите за емисии на парникови газове на
Полша и Естония**

*Следователно трябва да се отхвърлят подадените от Комисията жалби срещу
Решенията на Общия съд, с които се отменят решенията на Комисията*

Директивата от 2003¹ г. въвежда схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в Общността за да намали влиянието на тези емисии върху климата. Директивата предвижда, че за всеки петгодишен период всяка държава членка разработва национален план за разпределение (НПР), в който се уточнява общото количество на квотите, които тя възнамерява да разпредели за съответния период и как предлага да ги разпредели. Тези планове трябва да се основават на обективни и прозрачни критерии, включително изброените в директивата критерии, като се отчитат надлежно коментарите на обществеността. Те трябва да се публикуват и за тях да се уведомят Комисията и другите държави членки. В случай на несъвместимост с прогласените в директивата критерии Комисията може да отхвърли НПР или всеки аспект от него. Държавата членка взема решение за общото количество квоти, които ще разпредели за съответния период, и полага началото на процеса на отпускане на тези квоти на оператора на всяка инсталация само ако предложените изменения са били приети от Комисията.

През 2006 г. Полша и Естония уведомяват Комисията за своите НПР за периода от 2008 г. до 2012 г. С две решения от 2007 г. Комисията констатира несъвместимостта на тези НПР с редица критерии на директивата и решава, че следва да се намалят, съответно с 26,7 %² и с 47,8 %³, общите годишни количества квоти за емисии в сравнение с тези, които посочените две държави членки за предлагали да отпуснат.

Впоследствие, от една страна, Полша, подпомагана от Унгария, Литва и Словакия, и, от друга страна, Естония, подпомагана от Литва и Словакия, подават жалба за отмяна срещу засягащото ги решение на Комисията, като последната е подпомагана от Обединеното кралство.

Със своите две решения от 23 септември 2009 г. Общият съд отменя спорните решения⁴. Общият съд постановява, че като е приела тези решения, Комисията е превишила своите правомощия. Той установява още, че с решението, чийто адресат е Полша, Комисията е нарушила задължението за мотивиране, а що се отнася до решението с адресат Естония, тя е нарушила принципа на добрата администрация.

¹ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ 2003, L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78, поправка в ОВ L 199, 2.8.2011 г., стр. 76), изменена с Директива 2004/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година (ОВ L 338, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 12, стр. 61).

² От 284,648332 милиона тона еквивалент на въглероден диоксид (MteCO₂) на 208,515395 MteCO₂ годишно.

³ От 24,375045 милиона тона еквивалент на въглероден диоксид (MteCO₂) на 12,717058 MteCO₂ годишно.

⁴ Дела [T-183/07](#), Полша/Комисия и [T-263/07](#), Естония/Комисия (вж. също [ПС № 76/09](#)).

Комисията подава настоящите жалби пред Съда с оглед отмяната на тези съдебни решения⁵.

В своите решения от днес Съдът отхвърля доводите, представени от Комисията в подкрепа на нейните жалби.

Съдът отбелязва, че директивата не предписва никакъв метод за разработването на НПР и за определянето на общото количество квоти за емисии на парникови газове, които следва да се разпределят. Точно обратното, тя предвижда изрично, че държавите членки трябва да определят общото количество квоти, които следва да се разпределят, като вземат предвид по-специално националната енергийна политика и националната програма във връзка с изменението на климата.

Така, държавите членки разполагат с определена свобода на действие за транспонирането на директивата и съответно за избор на мерките, които според тях са най-подходящи за постигане на определената от посочената директива цел.

Съдът подчертава, че евентуалните разлики относно вписаните в НПР данни и методи за оценка, възприети от държавите членки, са проява на тяхната свобода на действие, която Комисията трябва да зачита в рамките на своя контрол за съответствие.

Що се отнася до Комисията, тя може да осигури равното третиране на държавите членки по подходящ начин, като разгледа представения от всяка от тях план с една и съща степен на дължима грижа.

По-нататък Съдът отхвърля довода на Комисията, според който в интерес на процесуалната икономия следвало да ѝ се признае правомощието да определя максималното количество квоти за емисии на парникови газове, които следва да се разпределят. Всъщност изводът, че Комисията може да определя такова максимално количество би довел до предоставяне на тази институция на правомощия, лишени от всякакво правно основание. В този контекст Съдът подчертава, че Комисията все пак не превишава своите правомощия, ако обяви в разпоредителната част на дадено решение за отхвърляне на план, без да определя по обвързващ начин максималното количество на такива квоти, че няма да отхвърли измененията на този план, ако те съответстват на предложенията и препоръките, направени в това решение за отхвърляне. Този подход съответства на принципа за лоялно сътрудничество между държавите членки и Комисията и отговаря и на целите за процесуална икономия.

Освен това Съдът отбелязва, че законодателят на Съюза, който единствено е компетентен да изменя директивата, е счел за необходимо да измени нейните разпоредби⁶. Тези изменения предвиждат създаването на по-хармонизирана схема с цел по-добро използване на предимствата от търговията с квоти, предотвратяване на смущения на вътрешния пазар и улесняване на връзките между различните схеми за търговия.

Накрая, доколкото оспорваните от Полша и Естония разпоредби не могат да бъдат отделени от останалите разпоредби на спорните решения, Съдът установява, че Общият съд правилно е отменил тези решения в тяхната цялост.

⁵ До произнасянето на Съда по настоящите дела, производствата пред Общия съд по четири други дела относно НПР на следните държавите членки са спрени : Чешка република/Комисия ([T-194/07](#)), Унгария/Комисия ([T-221/07](#)), Румъния/Комисия ([T-483/07](#) и [T-484/07](#)).

⁶ Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година, за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (ОВ L 140, стр. 63) предвижда въвеждане на нова схема, според която количеството на квотите, издавано ежегодно за целия Съюз, считано от 2013 г., намалява линейно от средата на периода 2008—2012 г. с линеен коефициент от 1,74 % в сравнение със средното общо годишно количество квоти, издадени от държавите членки в съответствие с решенията на Комисията относно техните НПР за квоти за периода 2008—2012 г.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определения на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването..

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708